

være mulighed for større lønninger, og at det skulle være mere decentralt bestemt, hvordan de nu kunne udbetales, og der skulle være mere uddannelse osv.

Finansministeren nævnte også, at man skulle styrke konkurrenceevnen, og bl.a. skulle man ved tilbud om større lønninger kunne tiltrække noget mandskab fra den private sektor. Det er klart, at det er ikke lige den måde, vi håber, forhandlingerne ender på, men vi vil selvfølgelig også ønske finansministeren held og lykke med forhandlingerne.

Hr. Bjørn Elmquist var inde på, at det offentlige ikke skulle være lønførende. Det er vi 100 pct. enige i. Og hr. Elmquist nævnte et til-læg, men ikke ved navn. Jeg forstod det sådan, at der var nogle, der fedtede for chefens nedre del af ryggen – at det præcis var det tillæg, det drejede sig om, og det gik hr. Bjørn Elmquist i hvert fald ikke ind for. Vi vil sige det på den måde, at der er også goder ved det.

Vi synes, at der både i det private og inden for det offentlige skal være mulighed for at lønne medarbejdere, der gør en stor og god indsats, bedre end andre. Vi er imod det princip, at hvis Pedersen får en krone mere i timen, så skal Sørensen og alle de andre også have en krone mere i timen. Vi mener, at der burde være mulighed for at lave en differentiering af løn-
nen.

Vi mener også, at konkurrenceevnen, som finansministeren omtalte så meget – og styrkelse af kronen osv. – ville regeringen kunne styrke meget ved at lave nogle lavere personskatter og afgifter, så folk ville få mere i posen til sidst. Så ville der ikke være de høje lønkrav.

Vi mener også, at man inden for det offentlige burde forsøge at skabe større arbejdsglæde for de ansatte, f.eks. på den måde, at man uddannede medarbejderne til at være en servicevirksomhed, som var til for borgernes skyld og ikke omvendt. Vi tror på, at medarbejdere, der får lov til at hjælpe borgerne i det daglige, efterhånden vil blive mere og mere glade for deres arbejde, og vi tror på, at det offentlige vil kunne holde på en masse gode medarbejdere, hvis de føler, at de er glade for at gå på arbejde – og borgerne ville blive glade, når de kom ned og bad om hjælp og virkelig fik hjælp og ikke skrankepaveri, som jo stadig findes.

Vi mener også, at medarbejdere, der bliver udstyret med moderne edb osv., kan få større arbejdsglæde i deres dagligdag. Det behøver ikke hver eneste gang at være yderligere kroner og øre, der skal til.

Og med de bemærkninger skal jeg slutte mit indlæg med at sige, at vi ikke kan støtte Enheds-listens dagsorden.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg er glad for, at der i et stort flertal af de faldne bemærkninger har været tilslutning til, at lønforhandlingerne, overenskomstforhandlingerne ikke er et anliggende, man skal komplicere ved meget præcise beslutninger i Folketinget, og at den linje, der har været fra Folketingets side i forhold til skiftende regeringer med hensyn til, hvordan overenskomstforhandlingerne skal føres, er der et stort flertal for at fastholde.

Det er klart, at der er mange vigtige temaer, som har været nævnt i debatten. Jeg tror ikke, at der er nogen meget stor afstand i opfattelsen hos mig i forhold til f.eks. hr. Aage Frandsen og fru Jette Gottlieb om, hvilke retningslinjer der skal være indeholdt i en god personalepolitik.

Jeg vil også godt understrege, fordi det nu har spillet en rolle både som noget positivt og noget negativt i en del af debatten, at antallet af offentligt ansatte er steget, ikke i staten – fordi opgaver jo i stadig stigende omfang lægges ud fra staten, også med den firmatisering, der sker af visse dele af de statslige virksomheder – men i kommunerne.

Hr. Kim Behnke fremstillede det som et problem. Jeg mener, at den moderate vækst, der har været i antallet af kommunalt og amtskommunalt ansatte i ordinære stillinger i de senere år, ikke bare er uundgåelig, men også nødvendig og hensigtsmæssig, fordi der jo også i dette Folketing er et tordnende stort flertal, der ønsker, at de mangler, de servicebrist, vi rundt om har konstateret i forhold til sygehusvæsen, ældreomsorg og børnepasning, skal udbedres.

Det er så også en kommentar til fru Jette Gottliebs indledende bemærkninger, nemlig at det jo ikke er rigtigt, at der er personalestop i den offentlige sektor. Der er en vis vækst i antallet af ordinære arbejdspladser. Når der ikke er det i selve staten, som jeg har det direkte ansvar for, er det, fordi opgavernes antal ikke vokser, men reduceres en smule, anvendelse af ny teknologi bringes ind, rationaliseringer gennemføres i nogle af de store statsvirksomheder som DSB – noget, der kan være smertefuldt, men som er helt nødvendigt. Men nettoresultatet af alt det er jo alene, at antallet af statsligt ansatte er nogenlunde konstant.

Så siger fru Jette Gottlieb både i sine ordfører-bemærkninger her og i den dagsorden, der er